

متن پرسش

سلام: شاید بیش از صد بار برای یک گناه توبه کردم و توبه را شکستم، از خداوند نا امید نیستم ولی از خودم نا امید شدم، خسته شدم از توبه کردن، هر چه می‌خواهم خودم را در جهان انقلاب اسلامی حاضر کنم نمی‌شود دو سوال دارم: ۱. چکار کنم که از این مشکل رهایی پیدا کنم حال خرابی دارم. ۲. آیا این نا امیدی از خودم در اصل همون نا امیدی از خداست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! مگر به ما نفرمودند:

باز آ باز آ هر آنچه هستی باز آ

گر کافر و گبر و بت‌پرستی باز آ

این درگه ما درگه نومیدی نیست

صد بار اگر توبه شکستی باز آ

خداوند دوست دارد که توّاب بودن خود را به بندگانش بنمایاند. تعجب نمی‌کنید که چگونه بعد از هر گناهی میل توبه کردن در شما می‌افتد، آیا این قصه تجلی نور حضرت توّاب نیست که می‌خواهد همچنان‌که او به سوی شما می‌آید، شما به سوی او روید تا شما را در بر بگیرد و مزه زندگی را، آری! مزه زندگی را با بندگی او به شما بچشانند؟ همین‌که توبه می‌کنید مطمئن باشید پس خداوند دست از سر شما بر نداشته و شما را به خود وانگذاشته. معلوم است هنوز شما یید و انس با خدا، گناهان، مهمان‌های ناخوانده‌ای هستند که بالاخره نمی‌توانند در قلب شما جا خشک کنند. موفق باشید